

november 2017

Bestuurders aan het woord

Over hoe de gemeente haar nieuwe zorgtaken oppakte.

p.2

Mantelzorgers zijn

Albertje zorgt voor haar man. Wie zorgt er voor Albertje?

p.4

Leven met polio

“Als je zo’n ziekte kunt voorkomen, moet je dat doen.”

p.8

Belofte maakt schuld

Rineke vond ondanks haar autisme een baan, dankzij haar jobcoach.

p.10

Vrijwilligerswerk in de kerk

Een luisterend oor, een helpende hand en oprechte aandacht.

p.11

Welke zorg en ondersteuning is er voor mij op Urk?

1 Vrienden, familie, vrijwilligers
Het sociaal netwerk is een krachtige ondersteuning, zeker op Urk. Hier zorgen we voor elkaar. De buurvrouw die even een boodschap kan doen, de ouders van een vriendje op school die uw zoon meenemen om te zwemmen. Vrijwilligers van de kerk die langskomen voor een praatje.

2 Algemene voorzieningen
Op Urk zijn er tal van voorzieningen waar u, zonder officiële aanvraag bij de gemeente, gebruik van kunt maken. Denk bijvoorbeeld aan hulp van een vrijwilliger, mantelzorgondersteuning,

maaltijden aan huis of dagactiviteiten. Maar ook zaken als opvoedcursussen, schuldhulpverlening of jongerenwerk. Dankzij subsidies van de gemeente is deze ondersteuning meestal gratis of hoeft u slechts een bescheiden eigen bijdrage te betalen.

4 Maatwerkvoorzieningen
Heeft u meer nodig? Dan kunt u een aanvraag doen voor een 'maatwerkvoorziening'. De gemeente besluit via een beschikking of u daarvoor in aanmerking komt. Bijvoorbeeld voor gespecialiseerde dagopvang, een scootmobiel of

aanpassingen in uw huis. Of hulp bij het vinden van werk via de werkcorporatie. De aanvraag doet u bij de gemeente. U kunt daarbij ondersteuning krijgen van de cliëntondersteuners van het zorgloket van Caritas Urk. Ook voor bijzondere financiële regelingen kunt u terecht bij de gemeente.

Waar stel ik mijn vraag?
Op Urk weten we elkaar te vinden. Dus waar u uw vraag ook stelt, u zult op het juiste pad geholpen worden. Bij de kerk, op school, bij een vrijwilligersorganisatie of bij uw huisarts of wijkverpleegkundige.

3 Wegwijzers
Heeft u hulp nodig voor het vinden van de juiste vorm van ondersteuning? Dan kunt u terecht bij het zorgloket van Caritas, het Centrum voor Jeugd en Gezin of de Sociale Zorgteams van de gemeente. Zij verkennen met u de mogelijkheden binnen uw sociale netwerk, weten de weg naar de juiste algemene voorzieningen en kunnen u begeleiden bij het doen van een officiële aanvraag voor een maatwerkvoorziening.

Schouder aan Skoeren

Sinds 1 januari 2015 zijn alle gemeenten in Nederland verantwoordelijk voor de ondersteuning en begeleiding van haar inwoners. Toen Wethouder Freek Brouwer aantrad en de portefeuille Sociaal Domein kreeg, stonden de decentralisaties voor de deur. Het schrok hem niet af. “Ik hou van uitdagingen”, aldus Brouwer. “Ik ben altijd in voor iets nieuws. Ik zag het Sociaal Domein als een uitdaging met perspectief.”

Brouwer was er altijd een voorstander van dat zorgtaken naar de gemeente kwamen. “Je zit als gemeente veel dichterbij de burgers dan het Rijk. En als je weet wat er aan de hand is kun je hier beleid op maken.” Brouwer weet uit ervaring wat het betekent als iemand in directe omgeving zorg nodig heeft. “Mijn moeder kreeg op betrekkelijk jonge leeftijd Alzheimer. Ik weet wat voor impact dat op de nabije omgeving heeft.”

Op de goede weg

De klus waar de gemeente voor stond, was niet gering. Er was veel reuring in het land en er werd chaos gevreesd. Die is niet gekomen. Dankzij een proactieve houding van de gemeente en intensieve betrokkenheid van alle organisaties. Na een aantal jaar durft Brouwer wel te stellen dat Urk op de goede weg is.

“Onder het mom van goed is goed genoeg zijn we aan de slag gegaan”, vertelt Brouwer. “Al in 2014 hebben we – samen met alle partners – een scholingstraject gevolgd over wat er zou veranderen en wat dat voor ieder – ambtenaar en hulpverlener – zou gaan betekenen.” Dit illustreert goed de aanpak van Urk: alle partijen zijn vanaf het begin intensief betrokken. En nog altijd geldt het motto: ‘We doen het samen: Schouder aan skoeren.’

Brouwer durft wel te stellen dat andere gemeenten een voorbeeld kunnen nemen aan de manier waarop op Urk de huisartsen heeft betrokken. “Met hen hebben we een afsprakenkader die met regelmatig wordt geactualiseerd. Zij doen al aan de voorkant mee en werken samen met andere diensten op Urk. De instellingen van huisarts tot zorginstelling tot hulpverleningsinstanties weten elkaar te vinden. Zo zijn we preventief bezig.”

Groos op Urk

Dat het zo goed loopt is zeker ook te danken aan de Urker samenleving. Zij verdient dan ook complimenten. “Wij hebben hier op Urk de participatie uitgevonden. Al voor deze transitie staat Urk bekend om het samen doen. Wij letten al op onze buurvrouw als

ze ziek is en brengen haar wat eten. We willen graag dat iedereen zo lang mogelijk kan blijven meedoen aan de Urker samenleving. Omzien naar elkaar lijkt in ons DNA te zitten. En daar zijn we “groos” op!”

“Omzien naar elkaar lijkt in ons DNA te zitten”

Zorg om de mantelzorger

De gemeente sprak in het voortraject onder andere met de kerken. “Die hebben hun rol opgepakt en doen veel sociaal werk”, weet Brouwer. Ook Caritas Urk heeft hierin een belangrijke rol. Zij ondersteunen veel vrijwilligers en mantelzorgers. Over die laatste groep maakt Brouwer zich wel zorgen. “De kans op overbelasting is erg groot. De vaak wat oudere mantelzorger die voor zijn of haar partner zorgt krijgt heel wat te verduren. Het raakt mij als ik zie met hoeveel liefde iemand voor de ander zorgt en zichzelf bijna helemaal wegcijfert. Daarom is het mooi dat er nieuwe initiatieven ontstaan zoals dagbesteding en respijtzorg voor deze mensen.”

Bedrijfsleven doet mee

Brouwer ziet meer mooie dingen ontstaan. Hoe bijvoorbeeld het bedrijfsleven met participatie omgaat. Het is goed om te zien hoe Urker bedrijven mensen in dienst nemen die een afstand tot de arbeidsmarkt hebben. “Een werkgever vertelde mij: “Wij zijn er zelf beter geworden. Deze medewerker geeft iets extra’s aan onze andere medewerkers.” De ouders van deze medewerker zijn ook erg dankbaar. Zij zagen hun zoon opbloeien toen hij de kans kreeg om bij het bedrijf te werken. De jongen kroop helemaal uit zijn schulp. “Ons gebed is verhoord” zeiden de ouders. Dat is mooi om terug te horen.”

Vooruit kijken

“Het lijkt nu dat alles goed gaat. Dat is natuurlijk niet zo. We moeten ook weleens mensen teleurstellen,” aldus Brouwer. “We vinden het belangrijk dat we zelf

gecontroleerd worden op ons beleid. Daarom hebben we een regisseur aangesteld die ondergebracht is bij de GGD. Zij is onafhankelijk en kan ons ook op de vingers tikken. Waar gaat het goed en waar gaat het mis. Zij volgt ons en onze partners of we de dingen wel goed doen.”

Lastiger is het wanneer mensen op social media eventueel ongenoegen uiten over hun eigen individuele situatie. Soms worden medewerkers van de gemeente of de wethouder zelf bij naam genoemd. “Ik kan er wel tegen”, vertelt Freek. “Maar ik vind het erg naar voor onze gespreksvoerders die gewoon hun uiterste best doen. Het probleem is dat wij niet via diezelfde social media kunnen reageren om dingen recht te zetten in verband met privacy van mensen. Kom dus gewoon langs of volg de klachtenprocedure die we hebben.”

Gezondheid verhogen

De wethouder heeft nog veel ambities. Hij wil het sociaal domein verbinden met sport, bewegen en cultuur. Kortom het gehele plaatje van het welzijn van de burger. Hierbij is gezondheid een belangrijk onderdeel. “Uit onderzoek is gebleken dat gezond gedrag de kwaliteit van het leven omhoog brengt. Je voelt je immers beter als je goed in je vel zit. Je moet hiervoor wel wat doen en soms wat laten. Sport en bewegen is een onderdeel hiervan. Brouwer wil daarom hier middelen beschikbaar voor stellen. Zo zijn we bezig met beweegtoestellen op de sportboulevard, komt er een uitbreiding in het Wilhelminapark en in de beweegtuin van ‘de Talma’. Preventie is nummer één. Ook op dat vlak zijn we druk bezig. Zo willen we volgend jaar starten met een project om daadwerkelijk van het roken af te komen. Er zijn bovengemiddeld veel rokers op Urk. Het aantal rokers is de afgelopen jaren wel gedaald, maar we kunnen hier nog slagen maken.”

Al met al kijkt Brouwer terug op een roerige tijd. “Maar ik kijk ook vooruit en er is nog veel te doen”, stelt hij. Hoe de gemeente dat gaat doen? “Schouder aan skoeren natuurlijk!”, besluit hij.

“Alle instellingen weten elkaar te vinden”

Het college van B&W over de decentralisatie van de zorg

Kracht in de samenleving

Ruimtelijke ordening

Wethouder Gerrit Post gaat over ruimtelijke ordening. Het sociaal domein raakt zijn portefeuille direct waar het gaat om locaties bieden voor zorg-gerelateerde initiatieven. “Doordat we de cliënten en de totale zorgvraag veel beter in kaart hebben, kunnen we die initiatieven goed beoordelen”, stelt hij. Samen met wethouder Freek Brouwer ging hij onlangs nog op werkbezoek bij een locatie voor kleinschalige opvang om te kunnen beoordelen hoe zo’n faciliteit op Urk zou kunnen landen.

“Door de veranderingen in de zorg wonen mensen langer thuis. Dat heeft natuurlijk een sociale- en een zorgcomponent, maar ook effect op de woningvoorraad op Urk”, vervolgt Post. “De Woonvisie die drie jaar geleden vast gesteld werd, had dus direct een actualisatie nodig. Zo zijn we voortdurend bezig de koers bij te stellen.”

Economie en de participatiewet

Ook wethouder Geert Post trekt intensief op met Freek Brouwer. Samen hebben zij zitting in het regionaal werkbedrijf dat mensen met een beperking aan een baan helpt. “Dat is waar economie en de

participatiewet samenkomen”, aldus Post. Ook zijn portefeuille ‘onderwijs’ heeft nauwe relaties met het sociaal domein. Post: “Op Urk worden veel pleegkinderen opgenomen. Prachtig natuurlijk, maar je moet je ook goed bewust zijn wat dat vraagt van het onderwijs.”

Preventie

Het complete college is ervan doordrongen dat preventie het meeste oplevert. Daarom zoekt wethouder Brouwer ook nadrukkelijk de verbinding met de onderwerpen sport en recreatie en is er veel aandacht voor het voorkomen van schooluitval bij jongeren. En ook de goede afspraken met de huisartsen en de korte lijntjes tussen alle organisaties zorgen ervoor dat problemen vroegtijdig gesignaleerd en aangepakt worden.

Burgers tot bloei

Voor Burgemeester Pieter van Maaren is het belangrijk dat zijn inwoners goed kunnen wonen, werken en recreëren. “Als mensen goede onderlinge relaties kunnen aangaan, werk hebben en hun vrije tijd fijn kunnen besteden, dan komen ze tot bloei en vinden ze hun plek in de samenleving. Om dat te

De decentralisatie van de zorgtaken in 2015 was een enorme klus, maar het heeft de gemeente Urk ook veel gebracht. De gemeente heeft meer inzicht wat haar inwoners nodig hebben en kan dat dichtbij organiseren. Beleidsvelden raken steeds meer ontschot waardoor de inwoner centraal komt te staan.

organiseren, moeten allerlei afzonderlijke visies (woonvisie, visie op sport en recreatie, visie op sociaal domein, de nieuwe omgevingswet etc) goed op elkaar ingrijpen. En dat gebeurt steeds meer.”

Ook veiligheid is voor de Burgemeester van groot belang. Een veilig thuis, met name voor jongeren. En veiligheid in je eigen buurt. Door vroegtijdig signalen op te pikken en in te zetten op preventie wordt voorkomen dat mensen ontsporen en als ‘verwarde persoon’ op straat komen te zwerven.

Eigen kracht aanspreken

Met de decentralisaties is een beweging in gang gezet waarbij overheden zich anders zijn gaan opstellen. “Het is niet langer zo dat de gemeente alles regelt en bepaalt. Ieder mag zijn steentje bijdragen. Het gesprek over ‘eigen kracht’ voeren we niet alleen met onze inwoners, maar nadrukkelijk ook met onze partners”, aldus burgemeester van Maaren. “We vragen hen: wat kun jij bijdragen en wat heb je nodig. En dan ontstaan er vaak mooie dingen. Want,” zo weet de burgemeester “er zit écht veel kracht in de samenleving.”

“Doordat we de cliënten en de totale zorgvraag veel beter in kaart hebben, kunnen we die initiatieven goed beoordelen”

“Mijn man zien aftakelen, dat snijdt me door mijn ziel.”

De vijfenzestigjarige Albertje Blok zorgt voor haar man, Cor (66). Vier jaar geleden werd bij hem de ziekte van Parkinson vastgesteld. En dus werd ze ‘mantelzorger’ zoals dat officieel heet.

“Ik had al een tijdje door dat er iets niet goed was met mijn man. Eerder dan hijzelf. Bij het wandelen bleef hij soms ineens staan en kwam niet meer op gang. Ik moest hem dan meentrekken. Waarop hij dan zei ‘wat zit je toch aan me te trekken?’. Hij had niet eens door dat hij stilstond”, vertelt Albertje. Op een zeker moment was het genoeg. “En nu gaan we naar de dokter’, heb ik toen gezegd.”

Diagnose Parkinson

Die stelde vrijwel direct de diagnose Parkinson. Albertje werkte vroeger in de zorg en wist dus wat dat betekende. “Ik zag direct de mensen van verzorgingstehuis de Talmahof voor me en dacht ‘dit is het einde’. We hebben zes weken gehuild en hebben toen toch de draad weer opgepakt.”

Cor is geen klager en doet wat hij nog kan, zolang hij het nog kan. Hij werkte tot twee jaar terug nog op de visafslag. Met wat hulp van collega’s kon hij zich nog lang redden. Ook bij de Amateurs Kunst Kring Urk (AKKU) heeft hij zich met hulp van mede-cursisten lange tijd gered. Maar inmiddels gaat ook dat niet meer en gaat hij zeven dagdelen per week naar de dagbesteding bij Interakt Contour.

Mantelzorger zijn

Thuis neemt Albertje de zorg voor haar man voor haar rekening. Drie keer per week wast ze Cor en ze helpt hem met aankleden en eten. Als oud-ziekenverzorgster weet ze goed wat ze moet doen en hoe. “Maar het is echt heel anders om dat voor je eigen man te doen”, vertelt ze. “Het is vreselijk om je man zo hulpbehoevend te zien worden.”

Albertje rijdt Cor van en naar de dagbesteding en zorgt dat ze iedere week een leuk uitstapje maken. Voor zolang het kan. Haar kinderen helpen daarbij. Naast de zorg voor Cor is ze ook nog ‘gewoon’ oma en springt ze bij met de kleinkinderen. “Dat deden we vroeger samen, maar nu komt ook dat helemaal op mij neer.” Soms is ze wel eens boos, ook op Cor. En verdrietig voor beiden. Maar ze heeft ook veel bewondering voor hem. “Hij klaagt niet, accepteert de dingen zoals ze zijn en doet wat’ie kan. Even afdrogen of de was van de lijn halen. Hij zegt ook wel eens tegen mij ‘je neemt veel te veel hooi op je vork’.”

Om het vol te houden, neemt Albertje bewust iedere dag een half uurtje voor zichzelf. “Even fietsen of zitten op de steen bij de dijk. Maar als ik thuis dan mijn man als een standbeeld voor zich uit zie staren, dan snijdt me dat door mijn ziel”.

Hulp van Caritas

Albertje kwam via een thema-avond over Niet-aangeboren Hersenletsel in contact met Caritas Urk. Daar kreeg ze informatie, kwam ze in contact met andere mantelzorgers en met José Oijevaar, mantelzorgconsulent. “Die thema-avonden en ook de cursussen zijn erg waardevol”, vertelt Albertje. “Mijn kleinkinderen zijn ook mee geweest naar een speciale sessie voor kinderen. Met het brein in het midden werd heel goed uitgelegd wat er gebeurt als dat brein het niet meer goed doet”.

Als mantelzorgconsulent staat José klaar voor Albertje. Want zij moet binnenkort aan staar geopereerd worden. “Ik wil niet, maar ik moet nu aan mezelf denken. Want ik mag niets mankeren”. Het betekent dat ze even niet voor Cor kan zorgen. De thuiszorg zal komen en José hielp om vervoersvrijwilligers te regelen. “Fijn dat het geregeld is”, vertelt Albertje. “Maar wát is het moeilijk om weer een stukje over te dragen aan anderen, al is het maar tijdelijk.”

“Juist door de relatief simpele klusjes aan anderen over te laten, hou je energie om de zwaardere zorg op je te nemen.”

“Bij ons draait het om Albertje.”

José Oijevaar werkt als mantelzorgconsulent bij Caritas Urk. In die functie ondersteunt ze mantelzorgers zodat die de zorg voor hun naaste vol kunnen houden. Soms door te helpen met het regelen van praktische zaken, maar heel vaak ook in een coachende rol en als luisterend oor.

“Bij de thuiszorg, verpleging, vervoer en dagbesteding staat de ‘patiënt’ centraal, in dit geval Cor. Bij mantelzorgondersteuning ligt de focus anders en draait het helemaal om Albertje”, vertelt José. “In een 1-op-1 gesprek is er ruimte voor het emotionele deel waar in het dagelijks leven vaak aan voorbij gegaan wordt.”

Stapsgewijs steeds meer

Aan de term mantelzorg hangt een wat negatieve lading, meent José. Het is moeilijk, zwaar en ze zijn overbelast. “Maar heel veel mensen doen aan mantelzorg zonder het zich te beseffen. Het begint bij een kleine handreiking. Boodschappen doen voor je ouder wordende ouders of even mee naar de dokter. Vaak wordt het stapsgewijs dan steeds meer. Want ‘dat doe je gewoon voor elkaar’. En juist dan is het goed om tijdig aan jezelf te denken. Vóóordat je jezelf verliest in de zorg voor een ander.”

Zorg voor jezelf

José houdt mantelzorgers vaak de spiegel voor en steunt ze om beslissingen te nemen die ook goed zijn voor hén. “Zoals Albertje die een halfuurtje voor zichzelf neemt. Zij moet soms even horen ‘dat doe je goed en geef dat niet op’.” Soms kijkt José samen met de mantelzorger of er

niet iets van de schouders gehaald kan worden. “Bijvoorbeeld het verzorgen van het eten, daarvoor kunnen we Tafeltje Dekje inzetten. De reactie is vaak ‘ja, maar dat is niet zoveel moeite’. Maar juist door de relatief simpele klusjes aan anderen over te laten, hou je energie om de zwaardere zorg op je te nemen.”

Balans en energie

Het gaat om de balans en het behoud van energie. Daarom heeft José ook aandacht voor wat mensen energie gééft. Een hobby, een bezoekje aan vrienden of – en dat komt ook voor – het doen van vrijwilligerswerk. Om even uit die zorgtaak te stappen. Vrijwilligerswerk op therapeutische basis, zeg maar.

José kan niet altijd de situatie zelf veranderen of verlichten. Maar steun geven, er zijn voor de mantelzorger en zorgen dat die zijn of haar verhaal kwijt kan, dat kan altijd. “En dat maakt mijn werk juist zo mooi”, besluit ze.

Zorgt u voor een familielid of naaste?

Dan bent u van harte welkom bij het steunpunt Mantelzorg Urk. Neem contact op met José Oijevaar via mantelzorg@caritasurk.nl

Of kom eens langs bij een van de themabijeenkomsten of cursussen. Op www.caritasurk.nl vindt u meer informatie.

Samenwerking in zorg en welzijn

De lijntjes van de huisarts

Huisartsengroep Het DOK bedient ongeveer de helft van Urk en telt zo’n 11.000 patiënten. In november 2016 ondertekenden zij mede het ‘Afsprakenkader Huisartsen-Gemeenten’ tussen de twee huisartsengroepen op Urk en de gemeente. We spreken Drs. Antonie van Schothorst.

Waarom dit afsprakenkader?

Directe aanleiding was de Jeugdwet: de gemeente is geheel verantwoordelijk voor zorg en ondersteuning aan jeugd. Daarin hebben wij als huisartsen een belangrijke rol: wij mogen direct naar jeugdhulpverlening verwijzen. Wij moeten dus goed weten met welke zorgaanbieders de gemeente afspraken heeft gemaakt en de gemeente moet weten op welke wijze wij doorverwijzen.

Wat is er veranderd sinds de decentralisatie van de zorg?

Eenzijdig heel weinig. Dankzij goed overleg met de gemeente, kunnen we jongeren nog altijd goed doorverwijzen naar de juiste zorg. Wel zijn we veel scherper gaan kijken vanuit het principe ‘laagdrempelig als het kan, gespecialiseerd als het moet’.

We hebben ook meer directe lijnen gekregen met het welzijnswerk op Urk en gezien hoe die zich verder zijn gaan professionaliseren. En dat is goed, want we krijgen tenslotte als huisarts ook te maken met vragen waar geen medisch antwoord op te geven is. De lijnen zijn korter geworden en geformaliseerd. Daardoor dragen we tegenwoordig patiënten veel meer ‘warm’ over. Waar we vroeger zeiden ‘belt u Caritas maar’, begeleiden we patiënten nu meer naar Caritas (of Caritas naar de patiënt).

Wat levert de verbeterde afstemming op?

Veel. Zo hebben we gezamenlijk een project opgepakt rondom bewegen. Mensen met diabetes of overgewicht worden gezien door onze praktijkondersteuners. Zij geven de patiënten advies om meer te bewegen. Maar wanneer zij inschatten dat een patiënt dat advies zelfstandig niet goed op kan pakken, schakelen zij een beweegcoach van Caritas in. Samen met de gemeente en Caritas hebben we goede afspraken gemaakt hoe we dit inzetten.

Wat zou u graag nog verder verbeteren?

De zorg aan ouderen. Dat vergt echt nog een slag wat betreft afstemming en coördinatie. Voorheen zaten zorgbehoevende ouderen bijna allemaal in een verzorgings- of verpleegtehuis. Van daaruit was het makkelijk coördineren wat meneer of mevrouw allemaal aan ondersteuning kreeg. Nu wonen ze langer thuis en komt die zorg van alle kanten aan. De vrijwilligers van de kerk komen langs, thuiszorg, de huisarts, de wijkverpleegkundige en de praktijkverpleegkundige. Wie is dan de spil? Hoe brengen we elkaar op de hoogte en zorgen we dat we geen dingen dubbel doen of over het hoofd zien? Momenteel wordt vanuit de huisartsen en de zorgverzekeraar OZOverbindzorg op Urk ingevoerd, een digitaal communicatieplatform waar alle partijen informatie met elkaar kunnen delen. Dat zou veel kunnen gaan helpen.

Wat is een Sociaal Zorgteam?

Mensen die een aanvraag doen voor een individuele maatwerkvoorziening, kunnen aan tafel komen met het Sociaal Zorgteam van de gemeente. Wat doet dit team en hoe ziet zo'n gesprek eruit?

Is het een simpele aanvraag voor bijvoorbeeld een traplift en is er verder niet al te veel aan de hand, dan handelt een gespreksvoerder bij de gemeente de aanvraag af. Deze voert een 'keukentafel-gesprek' bij de mensen thuis zodat hij of zij de aanvraag goed kan beoordelen. Maar speelt er meer, bijvoorbeeld eenzaamheid, beginnende dementie of ingewikkelde gezinssituaties dan komt het Sociaal Zorgteam in beeld.

1 gezin - 1 plan

Urk heeft twee teams, een voor 18- en een voor 18+. In beide teams zitten mensen met verschillende expertise vanuit welzijn- en zorgorganisaties, GGD en gespreksvoerders van de gemeente Urk. Hierdoor kan bij de complexere zorgvragen de geboden ondersteuning optimaal op elkaar worden afgestemd. Zodat niets over het hoofd gezien wordt en er geen dingen dubbel gebeuren. Zo werkt de gemeente aan het principe van 1 gezin, 1 plan, 1 aanpak.

Het zorgteam gaat het gesprek met de aanvrager aan over de ondersteuningsvraag. Wat speelt er? Wat kunt u nog wél? Waar krijgt u energie van? Heeft u steun aan mensen uit uw omgeving? Wat kunt u aan hen vragen? Welke ondersteuning heeft u echt nodig? Als aanvrager kunt u iemand meenemen naar dit gesprek. Een familielid of een cliëntondersteuner van Caritas Urk. Die kan u bijvoorbeeld helpen het overzicht te bewaren in het gesprek.

Tevreden

Marjolein Duin is regisseur Sociaal Domein en helpt beide zorgteams op het moment dat er zaken stagneren. Dat hoeft ze niet vaak te doen. "Over het algemeen zijn mensen heel open in dat gesprek", weet Marjolein Duin. "Het zorgteam komt samen met de mensen op een ondersteuningsplan waar ze echt mee geholpen zijn."

Het persoonlijke gesprek met de aanvrager is wat Marjolein betreft de winst van de

decentralisaties. "We leren de mens achter het papier van de aanvraag kennen. Soms dient een persoon een aanvraag ergens voor in, maar brengt het gesprek een andere oplossing waar de persoon mee geholpen is."

Eigen sociaal netwerk aanspreken

Linda Derksen, gedragsdeskundige van Triade, maakt als onafhankelijk deskundige deel uit van het Sociaal Zorgteam 18-. Het werken met verschillende inhoudelijke experts aan zorgvragen bevalt haar erg goed. En zij merkt dat het steeds makkelijker wordt om met mensen ook te bespreken wat zij met hun eigen sociaal netwerk zouden kunnen oplossen. "Vaak springen familie en vrienden wel bij als ze zien dat iemand écht helemaal vast loopt. Dan is hulp vragen en hulp bieden

minder moeilijk. Wij helpen mensen om te onderzoeken of zulke hulp niet wat eerder en structureler kan worden ingezet om te voorkomen dat ze vastlopen. Dat vragen mensen vaak niet aan hun omgeving, maar ook daarin is vaak best wat mogelijk". Linda steekt het gesprek graag oplossingsgericht in: niet beginnen bij de problemen, maar denken in wat er wél kan. "Dat levert vaak veel meer op", weet ze uit ervaring.

Goed voor elkaar

Zowel Linda als Marjolein zijn tevreden over hoe zij met de Gemeente Urk het in de Sociale Zorgteams voor elkaar hebben gekregen. Inwoners worden goed bediend en betrokken organisaties en instellingen weten elkaar goed te vinden. Op Urk hebben we het goed voor elkaar!

Adviesraad Sociaal Domein

Sinds januari van dit jaar brengen zes leden van de Adviesraad Sociaal Domein advies uit aan de gemeente. Gevraagd en ongevraagd laten zij de gemeente weten wat er goed of minder goed gaat op gebied van zorg en ondersteuning. Zij doen dat vanuit het perspectief van de inwoners van Urk.

De Adviesraad Sociaal Domein heeft nauw contact met cliëntenraden van zorg- en welzijnsinstellingen, belangenorganisaties, ouderenbonden, diaconie, vrijwilligersorganisaties maar ook de zorgverleners en zorgaanbieders zelf. Zo weet zij wat er leeft, waar er knelpunten zitten en wat de wensen zijn.

U kunt de Adviesraad Sociaal bereiken via adviesraadsociaaldomein@urk.nl

Leden eerste adviesraad: Johan Hoorn, Lois Snijder, Ankie de Boer, Wim de Visser, Esther ten Napel en Dittie Hoekstra. Johan Hoorn heeft de commissie inmiddels verlaten. Binnenkort worden nog 3 nieuwe leden toegevoegd aan de adviesraad'

De consultants van Caritas Urk. V.l.n.r.: Joke Schraal, Janny de Vries, Annerie Ester.

Cliëntondersteuning van Caritas Urk;

Begeleiding naar creatieve oplossingen of professionele zorg

Mensen die op wat voor manier vastlopen, kunnen bij de het zorgloket van Caritas Urk terecht om de weg te vinden naar de juiste ondersteuning. Met een duur woord heet dat 'Cliëntondersteuning'. Maar Anne Salomonson, directeur van Caritas Urk, vindt dat nou net de verkeerde term.

"We proberen juist te voorkomen dat mensen 'cliënt' worden", stelt ze. "Door tijdig met ze in gesprek te gaan, kunnen we mensen helpen om problemen op te lossen voordat ze te groot worden. Oplossingen die zij zelf of met een beetje hulp van de

omgeving kunnen uitvoeren. Een moeder van kinderen met autisme die vastliep in het draaiende houden van het huishouden werd met praktische tips geholpen en heeft het nu weer zelf onder controle."

Van alle markten thuis

Soms is iets meer nodig. Dan helpen de consultants iemand aan een vrijwilliger – bijvoorbeeld een maatje – of begeleiden ze hen naar een instantie die hen verder kan helpen. "Onze consultants moeten van alle markten thuis zijn", vertelt Anne. "De vragen die bij hen binnenkomen variëren van steun bij de zorg voor een dementerende moeder tot opvoedkundige zaken tot schuldhulpverlening en immigratiepapieren. We bieden niet op al deze zaken zelf de hulp, maar moeten wel de hulpvraag herkennen en de weg naar de juiste instanties kennen. Het is een veelzijdig beroep".

Hulpvraag filteren

Dat laatste beaamt ook consultant Annerie Ester. "Geen dag is hetzelfde", lacht ze. "De kunst is om de werkelijke hulpvraag te filteren uit iemands verhaal." Is de hulpvraag duidelijk, dan helpt Annerie mensen op pad. Samen met de persoon in kwestie onderzoekt zij of er mensen in de familie- en vriendenkring zijn die misschien wat kunnen betekenen. De telefoontjes die daarvoor nodig zijn, wil zij best voor haar rekening nemen. "Vaak is dat voor degene die hulp vraagt best een drempel".

Creatief met oplossingen

De oplossingen zijn al net zo divers als de vragen die gesteld worden. En soms zijn ze ook heel verrassend. "Zo was er iemand die kampte met depressie en veel lichamelijke klachten", herinnert Annerie zich. "De huisarts wist zich geen raad meer. De oplossing bleek een scootmobiel zodat meneer weer op pad kon en zijn hobby kon uitoefenen. We hielpen hem de aanvraag ervoor te doen bij de gemeente. De depressieve klachten verdwenen als sneeuw voor de zon."

Clientondersteuning

En ja, soms zijn de problemen ingewikkelder. Dan is professionele zorg en ondersteuning nodig. "Daar zijn onze consultants ook heel scherp op", vertelt Anne. "Je moet de grenzen van vrijwilligers en het sociale netwerk kennen en weten wanneer er meer nodig is." En dán past de term 'Cliëntondersteuning' wel. De consultants helpen dan de 'cliënt' bij het indienen van een aanvraag bij de gemeente voor professionele zorg en schuiven – indien gewenst – aan bij het gesprek met het zorgteam van de gemeente.

Kanteling in het gesprek

Wie ondersteuning aanvraagt, krijgt bij de gemeente of het zorgloket van Caritas een gesprek. Samen met u brengen de gespreksvoerders of consultants in kaart hoe uw situatie is, wat u zelf kunt of met wat hulp van uw omgeving en waar u ondersteuning nodig hebt. Dat ging vroeger wat anders. De nieuwe werkwijze was even wennen, voor iedereen.

Hoe anders het vroeger was getuige de titel van een oude WMO-folder: "Ik heb wat, krijg ik ook wat?". Bij een bepaalde beperking hoorde een bepaalde ondersteuning. Helder als wat voor iedereen, maar of daarmee de zorgvraag werd opgelost? De ene persoon die slecht ter been is, is geholpen met een scootmobiel, een ander misschien meer met een bezoekvrijwilliger.

Creativiteit en denkwerk

Voor Janny de Vries, consultant bij Caritas was het wel even wennen. "Toen het er allemaal aan zat te komen dacht ik wel 'oh, dat kan ik nooit', maar eigenlijk gaat het wel heel goed", aldus Janny. "Nu denk ik weleens 'hoe heb ik het vroeger ooit kunnen doen?'" Want 'vroeger' handelde Janny veel aanvragen telefonisch af. Even nagaan of

iemand aan alle eisen voldeed, invoeren in het systeem en hup, het was geregeld. Tegenwoordig gaat ze bijna altijd op huisbezoek. "De bedoeling is dan om het hele plaatje compleet te krijgen. Hoe is deze situatie, hoe is het thuis, wat is het netwerk? Het vergt veel meer creativiteit en denkwerk".

Nooit aan gedacht

Dat is ook de ervaring van Femmie Kramer en Willie Woord, gespreksvoerders van de gemeente. Dankzij de andere insteek van het gesprek, komen ze vaak op oplossingen die de mensen niet verwachten. "Neem als voorbeeld het gezin met een kind met gedragsproblemen," aldus Femmie Kramer. "Zij kregen niet alleen professionele ondersteuning, we brachten ze ook in contact met een vrijwilliger die op vaste momenten

in de week wat met het kind onderneemt. Dat ontlast het gezin. De ouders hadden daar nooit aan gedacht, maar gaven aan er enorm mee te zijn geholpen."

Zorgvraag serieus genomen

Mensen die professionele ondersteuning nodig hebben, komen in gesprek met het Sociale Zorgteam van de gemeente waar beide dames zitting in hebben. De inwoner komt dan met een groep van drie tot vijf professionals aan tafel te zitten. "Dat kan even overweldigend zijn", weet Willie. "Maar ze merken wel dat er serieus aandacht besteed wordt aan hun vraag. Het is ook niet even de kruidenier die beslist wat er nodig is, er denken experts over na."

In eigen kracht

Wat tot slot een grote vooruitgang is, is dat de mensen in hun eigen kracht staan en zelf regie houden. Femmie: "Voorheen wilden wij nog wel eens op afstand advies inwinnen over een cliënt. Nu vragen we de cliënt zelf om te vertellen of aan te tonen wat er aan de hand is. Het gesprek gaat niet meer óver de inwoner, maar wordt mét hem of haar gevoerd."

De weg naar Caritas
Cliëntondersteuning door Caritas Urk is kosteloos voor iedere inwoner van Urk. Caritas Urk ziet in de praktijk dat mensen vaak via via bij hen terecht komt. "Via kennissen of familie die zich zorgen maken. Of via de kerk, een huisarts, de school of het consultatiebureau die naar ons verwijst. Zelf de eerste stap zetten op zoek naar hulp blijft lastig", weet Annerie. "Toch is dat belangrijk zodat problemen niet onnodig groot worden."

Leven met polio

Toen Maarten Hakvoort (1949) negen maanden was, liep hij al. Maar op zijn tweede levensjaar kreeg hij polio. Gelukkig hoeft hij zijn ouders niets te verwijten. Toen hij geboren werd, was er nog geen vaccinatieprogramma. Dankzij goede zorg heeft hij een superjeugd gehad, vindt hij. Toch zou Maarten het vaccineren eigenlijk verplicht willen stellen.

Maarten is al 43 jaar gelukkig getrouwd met Dirkje en samen hebben ze vier kinderen en elf kleinkinderen. Ondanks zijn ziekte heeft hij een heel fijn leven, maar de polio heeft wel Maarten's leven bepaald. In het eerste begin was zijn totale lichaam verlamd, alleen zijn luchtwegen niet. Dat veranderde doordat hij jarenlang allerlei vormen van behandeling kreeg. In zijn vroege jeugd was hij daarom veel van huis weg: "Omdat er in die tijd geen goed revalidatiecentrum op Urk en omgeving was, gingen mijn ouders met mij naar Leersum. Daar heb ik tot mijn zeventiende levensjaar met tussenposen wel een jaar of 5, 6 doorgebracht. Veel oefenen, massages, operaties, ik kreeg een beugel met corset, later alleen een beugel."

De mogelijke postpolio veranderde mijn leven nog meer

"Uiteindelijk liep ik met elleboogkrukken en leidde ik een redelijk normaal leven. Ik ben niet thuis blijven zitten. Ik voetbalde, zwom, ik had een goede baan bij de Amro bank. Maar toen ik op mijn 41e door een breuk in mijn beugel van de trap

viel, was ik een jaar uit de running. Na dat jaar bleek, dat mijn armen en polsen niet meer volledig mee wilden doen. Mijn arts adviseerde mij dringend, in verband met mogelijke postpolio, niet meer te gaan lopen, maar met de rolstoel genoeg te nemen. De woning op de Lange Dam werd daarom voorzien van een lift."

"We hebben het altijd goed kunnen oplossen samen. En het scheelt ook dat ik niet beschermd ben opgevoed. Mijn moeder liet mij gewoon door de straten kruipen, ik was de enige in de buurt. Het maakte haar niet uit of mijn kleren vies werden. Om aan te geven dat mijn ouders kosten nog moeite gespaard hebben om mij een zo goed mogelijk behandeling te geven zei ze wel eens 'dat ik er een kotter bij gekost heb'."

Mijn moeder zei altijd: "Je hebt me een kotter bij gekost."

De keuze voor inenting is een persoonlijke zaak

Maarten heeft zijn leven niet laten bepalen door zijn ziekte, toch hoopt hij dat iedereen zijn kinderen laat inenten. Zo heeft hij dat ook zijn eigen kinderen gedaan en ook al zijn kleinkinderen zijn ingeënt. Het was in zijn gezin nooit een punt voor discussie. En ook zijn geloof stond hem daarbij niet in de weg. "De keuze voor inenting is een persoonlijke zaak. Iedereen moet dat zelf voor zijn kinderen beslissen en de gevolgen daarvan goed afwegen. Zoiets kun je naar mijn mening niet verbieden vanuit het geloof."

Denk in het belang van je kinderen

Maarten verwacht dat verplicht inenten niet helpt of mogelijk is: "Verplichten kan je het niet, ook al zou ik dat willen. Het blijft een eigen keuze. Laat je niet leiden door wat 'gewoon' is in jouw omgeving. Denk zelf na. Het enige wat ik kan zeggen: Als het koud is, trek je ook een jas aan. Wees verstandig, denk in het belang van je kinderen. Je kan zo'n ziekte voorkomen, doe dat dan ook."

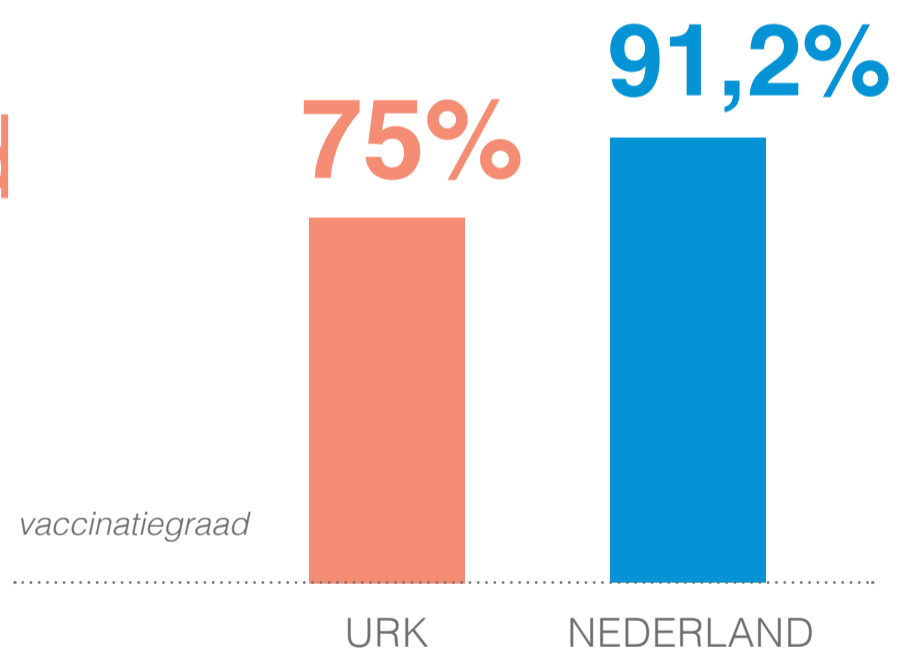
Lage vaccinatiegraad op Urk

Ziekten als polio, mazelen, rode hond of kinkhoest kunnen ernstige gevolgen hebben. Zeker voor kinderen, jong volwassenen of zwangere vrouwen. Daarom worden tegen deze ziekten gevaccineerd.

Voor je kind en voor de groep

Iedere ouder maakt een eigen afweging voor zijn of haar kind. Bescherm ik het wel of niet tegen de ziekte? Neem ik het risico? Dat is ieder zijn goed recht. Maar bij vaccinatie speelt er nog iets anders: groepsimmunitet. Wanneer de vaccinatiegraad 90% of hoger is, dan is de groep of samenleving als geheel immuun. De ziekten krijgen dan geen kans om om zich heen te grijpen. Kinderen die niet gevaccineerd zijn, worden dan beschermd door hen die wel gevaccineerd zijn.

Op Urk is de vaccinatiegraad echter slechts 75%. Deze lage vaccinatiegraad kan mogelijk gevolgen hebben voor de samenleving als één van de ziekten de kop op steekt. Ook voor diegene die zijn gevaccineerd, hoewel ze minder ziek zullen worden. Maar vooral de baby's en jonge kinderen die (nog) niet gevaccineerd zijn lopen gevaar.

Uit gewoonte, angst of principe

Uit onderzoek weten we dat mensen verschillende overwegingen hebben om te twifelen aan vaccinatie. Men kijkt naar wat familie en vrienden doen of hebben vanuit geloofsovertuiging principiële bezwaren. Daarnaast speelt ook angst een rol. Er doen verhalen de ronde over mogelijke schadelijke effecten van vaccinatie. In die discussie, die zich voornamelijk online afspeelt, is het lastig om zin en onzin van elkaar te scheiden.

Het consultatiebureau neemt de tijd

Wilt u een onafhankelijk deskundig advies? Op het consultatiebureau neemt men ruim de tijd om u te helpen bij uw afweging.

Centrum voor Jeugd en Gezin Urk
Vlechtuinen 1 (het Dok), Urk, 0527 636 637, www.cjgurk.nl

Samenwerken voor de jeugd van tegenwoordig

Door betere samenwerking en het delen van informatie, worden de lijnen helderder en korter.

Op school wordt de basis gelegd voor een succesvolle toekomst. Kinderen die niet lekker in hun vel zitten, om wat voor reden dan ook, lopen het risico achter te blijven of zelfs de school niet af te maken. De gemeente Urk wil dat graag voorkomen. Nieuwe afspraken tussen gemeente, zorginstellingen, welzijnsorganisaties en scholen moeten daarbij helpen. Het Berechja College is medeondertekenaar van deze afspraken.

Het Berechja College heeft oog voor hoe haar leerlingen in hun vel zitten en wat zij nodig hebben aan ondersteuning en begeleiding. "Dat begint al bij de 'warme' overdracht vanuit groep 8 van de basisscholen", vertelt Johan Schaak, teamleider onderbouw. "Daarna is het de mentor die een belangrijke rol heeft in het signaleren van problemen en het begeleiden van een leerling."

Extra ondersteuning kan bestaan uit huiswerkbegeleiding of het laten uitvoeren van onderzoeken, bijvoorbeeld op dyslexie of ADHD. Het Berechja College heeft ook een zorglokaal waar leerlingen in alle rust bijvoorbeeld gesproken toetsen (digitaal) kunnen maken en huiswerkbegeleiding kunnen krijgen. Het team van leerkrachten krijgt regelmatig training en informatie over omgang met bepaalde gedragsstoornissen of kinderen met hechtingsproblematiek.

Wanneer de school een leerling (extra) begeleidt, dan is het wel zo handig als zij ook weet van eventuele andere ondersteuning die het kind of zijn gezin ontvangt. Bijvoorbeeld als een leerling ook een 'Goeie Moat' (vrijwilliger die hen een steuntje in de rug geeft, red) heeft. "Je moet weten wie er nog meer bij het kind betrokken is", meent dhr. Schaak. "Alleen zo kan het uitgangspunt 1 gezin, 1 plan, 1 aanpak gestalte krijgen." De zorgcoördinator van het Berechja College heeft daarin een belangrijke rol; zij heeft het contact met externe zorginstellingen.

De school gaat ver in haar zorg voor leerlingen. Toch is er een grens van wat je van leerkrachten en mentoren kunt verwachten. Is de problematiek complexer of is sprake van multiproblematiek, dan is er meer nodig. De school moet dan de juiste wegen weten te bewandelen om een leerling zonder al te veel vertraging bij de juiste zorgondersteuning te krijgen. En dat is waar de nieuwe afspraken tussen gemeenten, zorginstellingen, welzijnsorganisaties en scholen bij gaan helpen.

Door betere samenwerking en het delen van informatie, worden de lijnen helderder en korter. De school kan signalen op de juiste plek kwijt, de juiste persoon neemt het voortouw en de school blijft in haar eigen rol betrokken bij de leerling. Dhr. Schaak hoopt dat de samenwerking ook zal leiden tot een aantal gezamenlijke (preventie) programma's die scholen en maatschappelijke organisaties kunnen opzetten.

Lokaal Educatieve Agenda

Onderwijs staat in het leven van kinderen niet los van gezin en opvoeding, (jeugd)hulp, werk, sport en cultuur. Alle partners in het sociaal domein en de gemeente zijn deze uitdaging samen aangegaan bij vaststelling van de beleidsnota Sociaal Domein 2015-2018 'Zorg voor elkaar'. Hoe die uitdaging moet worden opgepakt, is een zoektocht die tot een 'Lokaal Educatieve Agenda' heeft geleid.

Gemeente, welzijns- en zorgorganisaties, de GGD, de bibliotheek en scholen maken daarin gezamenlijk afspraken over preventie, zorg en begeleiding aan jongeren. Met als doel om jeugdigen gezond en veilig te laten opgroeien, hun talenten op school, thuis en in hun vrije tijd te laten ontwikkelen en zorgen dat ze kunnen participeren naar vermogen.

De afspraken moeten de samenwerking tussen de partijen versterken. In deze eerste LEA periode (2017-2021) zal de aandacht vooral liggen op:

- Doorgaande leerlijnen;
- Vroeg signalering en preventie;
- Voor- en vroegschoolse educatie;
- Passend onderwijs;
- Onderwijs- en maatschappelijke huisvesting.

Participatiewet in zijn werk

Het begon met een belofte

We treffen Rineke Visscher op de productievloer van MultiScan; een bedrijf dat papieren dossiers digitaal maakt. Dat klinkt high-tech, maar aan het proces gaat ook noest handwerk vooraf. Nietjes verwijderen, kleine items op een scanbaar papier plakken, tekeningen tellen en zo nog wat handelingen. Rineke is er inmiddels een kei in. Maar de weg daarheen was niet eenvoudig.

Blauwe maandagen

De 22-jarige Rineke heeft klassiek autisme. Een relatief lichte vorm, maar zwaar genoeg om in haar werk tegen zaken op te lopen. “Ik heb behoefte aan structuur en veel uitleg”, vertelt ze. “Anders raak ik in de war en maak ik fouten.” De diagnose autisme werd pas zes jaar geleden gesteld. Tot dan werd ze gewoon gezien als verlegen meisje. Maar een baan houden, dat lukte maar niet. “Ik heb op zoveel plekken een blauwe maandag gewerkt”, zucht ze.

De belofte

Toen ze ruim vier jaar terug bij MultiScan solliciteerde, vertelde ze in eerste instantie niets over haar autisme. “Dat schrikt toch af”, weet ze uit ervaring. Maar al gauw liep ze vast en kon MultiScan haar niet houden. Haar baas deed toen wel een belofte: als jij hulp zoekt en je bent een stap verder, dan ben je altijd weer welkom. En dus zocht ze hulp. “Nou, niet direct hoor. Ik heb nog best even rond gesukkeld, maar toen heb ik toch de gemeente gebeld om te vragen wat ze konden doen.”

Jobcoach

Ze kwam uiteindelijk in contact met een jobcoach. “Nou, dát kan ik echt iedereen aanraden! Die heeft me zo goed geholpen”, stelt ze. Haar jobcoach – Aljo Brill van ‘Buiten Gewoonte’ - ging bij werkgevers langs om te kijken of ze voor haar een plek zouden hebben. Rineke was de belofte van MultiScan niet vergeten, dus ook daar klopte Aljo aan.

Michel Vonk, leidinggevende van Rineke, vertelt: “Belofte maakt schuld, dus we stonden zeker open voor

de mogelijkheid. De gemeente nam het salaris van de eerste twee maanden voor haar rekening en daarna kregen we loondispensatie, een compensatie voor het feit dat Rineke minder productief is.”

“Een jobcoach kan ik iedereen aanraden”

Voor de jobcoach heeft Michel niets dan lof. “Hij liep eerst zelf een dag mee op de werkvloer om te zien of het wat voor Rineke was. Daarna werkte hij haar in. Op een manier die bij haar autisme past. Ook hielp hij mij om te begrijpen hoe ik het beste met Rineke kan communiceren.”

Ook anderen

De belofte aan Rineke opende bij MultiScan de deur voor andere medewerkers met een afstand tot de arbeidsmarkt. Zo werkt er inmiddels ook iemand met een aandoening aan zijn knie en iemand die slechthorend is. Michel: “Het kost eerst wat extra tijd aan begeleiding en inwerken, maar je krijgt het meer dan terug in de vorm van trouwe medewerkers. In combinatie met de financiële tegemoetkoming, maakt het voor ons prima mogelijk om plek te bieden aan deze medewerkers.”

En Rineke? Die heeft inmiddels een nieuw jaarcontract en droomt ervan door te groeien naar de data-entry afdeling. Ze heeft er al proefgedraaid en dat ging helemaal niet slecht!

Meedoen op de arbeidsmarkt

Langdurig werkloos. Daar zit niemand op te wachten. Je voelt je nutteloos en moet met weinig geld rond zien te komen. Je wilt weer meedoen op de arbeidsmarkt, maar hoe?

Een hoge leeftijd, de ‘verkeerde’ opleiding of werkervaring, een lichamelijke of geestelijke beperking. Het kunnen allemaal redenen zijn waardoor het lastig is een baan te vinden. Voor mensen die hierbij een steuntje kunnen gebruiken is de WerkCorporatie NOP/Urk in het leven geroepen. Deze bemiddelt inwoners die minder makkelijk op eigen kracht een baan vinden. En dat lukt, dankzij ruim 200 Buitengewone Werkgevers en TOP URKer bedrijven.

Voor werkzoekenden

Werkzoekenden met een uitkering hebben een klantmanager bij de gemeente. Deze bekijkt samen met de werkzoekende wat het beste pad is om aan de slag te gaan. Daarbij kan de Werkcorporatie NOP/Urk een rol spelen. Soms is het voldoende om het CV en de brief te verbeteren, soms is een extra opleiding of werkervaring nodig. De Werkcorporatie NOP/Urk biedt ook Jobcoaches. Die begeleidt de werkzoekende en het bedrijf. Hij of zij kan inschatten wat een kandidaat nodig heeft om goed te kunnen werken.

Voor bedrijven

Aan bedrijven die hun deuren open zetten voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt biedt de Werkcorporatie NOP/Urk ondersteuning. De werkgever hoeft gedurende een proeftijd het loon van de kandidaat niet te betalen als hij de intentie heeft daarna een arbeidscontract aan te gaan. Is een kandidaat minder productief of kan hij of zij nog iets leren, dan kan een werkgever (tijdelijk) in aanmerking komen voor een loonkostensubsidie.

“Nooit geweten dat er zoveel gemotiveerde mensen zijn die, met een kleine aanpassing, kunnen deelnemen in het arbeidsproces. Ik ben er “groos” op deze mensen aan het werk te helpen.”

Vrijwilligerswerk binnen de kerkgemeenschap

Christen zijn stopt niet bij op zondag samen naar de kerk gaan

Net als veel andere kerkgemeenschappen op Urk heeft de Gereformeerde Kerk een actieve groep vrijwilligers. Zij hebben zich georganiseerd in de Gemeentekring.

Anita Oost is voorzitter en coördineert het vrijwilligerswerk. Ze vertelt: "Omzien naar elkaar doen we vanuit een Bijbelse opdracht. Je Christen-zijn stopt niet bij samen op zondag naar de kerk gaan. Als je merkt dat er ziekte of verdriet is in een gezin, dan vraag je na en sta je bij."

1 Petrus 4:10

'Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God.'

In totaal zijn er naar schatting 150 vrijwilligers actief. En dat is maar goed ook. "De samenleving verandert", vertelt Anita, "ouderen kunnen niet zomaar meer rekenen op hun kinderen om voor hen te zorgen. Veelal werken die zelf ook, op of buiten Urk. Andere ouderen hebben helemaal geen sociaal netwerk. De broeders en zusters in de gemeenten zijn voor hen familie."

Aandacht en praktische hulp

Een luisterend oor en aandacht is in de kern wat de vrijwilligers bieden. De bezoekdames bezoeken alle 70-plussers

"Pak niet meer op dan je dragen kunt"

in principe een keer per jaar of – naar gelang de behoefte - meer. Ook zijn er ervaringsdeskundigen. "Bijvoorbeeld gescheiden zusters die vrouwen kunnen bijstaan die nu een scheiding doormaken. Of ouders van een gehandicapt kind die precies weten wat dat met je gezin en je geloof doet." Er is ook een club praktische vrijwilligers, veelal de mannen. Die staan klaar voor incidentele kleinere klusjes. Een tuinhokje repareren, een kast verplaatsen.

Hulp vragen blijkt voor velen toch wel een drempel. "Dan wuiven ze het weg, zo van 'ach ja, we redden ons wel'", vertelt Anita. "Maar dan bieden we aan langs te komen en bespreken we het. Ook krijgen we mond-op-mond reclame van mensen die hulp hebben ontvangen en weten hoe dat kan helpen."

Voor je naaste én voor jezelf

Ook naar de vrijwilligers wordt omgezien. Twee keer per jaar komt de hele club bijeen om samen maaltijd te houden of voor een inhoudelijke avond. En Anita drukt hen altijd op het hart 'Pak niet meer op dan je dragen kan zorg niet alleen voor je naaste maar ook voor jezelf'.

Contactpersoon voor kerken

De gemeente Urk betrok alle kerken op Urk vroegtijdig over de vele veranderingen in de zorg. Regelmatig werden in informatiebijeenkomsten, maar ook op de vergaderingen van de gezamenlijke diaconieën gesproken over dit onderwerp. Dit resulteerde in de afspraak dat de kerken één contactpersoon krijgen die de verbinding maakt met de zorg. Caritas Urk nam deze taak op zich. En omdat de consulent ook bekend is met de structuur van de kerken werkt het twee kanten op.

Spreekt een consulent van Caritas iemand die steun nodig heeft, dan weet zij welke mogelijkheden er zijn binnen de structuur van de kerk van deze persoon. Op deze manier wordt het sociale netwerk van een persoon optimaal benut.

Andersom weten dankzij deze versterkte contacten de kerken ook Caritas en de gemeente goed te vinden. Bijvoorbeeld op het moment dat een broeder of zuster uit de gemeente hulp nodig heeft die de vrijwilligers van de kerk niet kunnen bieden. Het sociaal netwerk, de informele zorg en professionele ondersteuning vullen elkaar op die manier goed aan.

De consulent van de kerken is Adrie Korf. Zij is telefonisch bereikbaar op tel. nr. 0527-68 3346.

Wanneer iedere cent telt

Heeft u een laag inkomen dan komt u mogelijk in aanmerking voor een financiële regeling, die u een steuntje in de rug kan geven. U kunt deze vergoedingen aanvragen bij cluster sociale zaken van de gemeente Urk.

Er bestaan regelingen voor bijvoorbeeld noodzakelijke kosten, aanvullende ziektekostenverzekering of witgoed. Maar ook voor kosten die u maakt om uw kind te laten meedoen aan sport, muziek of schooluitjes. De gespreksvoerders van sociale zaken (0527) 689868 kunnen u van meer informatie voorzien. U kunt uw vragen ook stellen via socialezaken@urk.nl.

Schulden

De stichting Hulp en Steun bemiddelt bij schulden, geeft budgetadviezen en verzorgt budgettering. Aanmelden kan via de website www.hulpensteun.nl of telefonisch 687383. Een informatiefolder is beschikbaar bij de balie van het gemeentehuis.

Aanloop naar een nieuw beleidsplan Sociaal Domein

Urk gaat dóór

In 2015 kreeg de gemeente nieuwe taken op gebied van zorg en ondersteuning. De complete jeugdzorg kwam onder verantwoordelijkheid van de gemeente. Net als de ondersteuning aan (thuiswonende) mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking. Hoe Urk dat wilde oppakken, werd vastgelegd in de beleidsnota Sociaal Domein 2015-2018 - 'Zorg voor Elkaar'. Deze nota loopt in 2018 af. Een nieuwe is dus nodig.

Goed is goed
genoeg,
is het credo

Leren en verder bouwen

Over het algemeen heerst op Urk tevredenheid over hoe een en ander geregeld is met elkaar. Zorg- en welzijnsorganisaties werken goed samen en uit het cliëntonderzoek van vorig jaar bleken ook inwoners prima uit de voeten te kunnen met hetgeen geboden wordt. Grote koerswijzigingen in beleid zijn daarom niet voorzien.

Goed is goed genoeg

De uitgangspunten blijven onveranderd: niet het aanbod van voorzieningen is leidend, maar de vraag van de inwoners. Urk kijkt naar wat iemand zelf kan, waar de omgeving en vrijwilligers bij kunnen springen en wat er aanvullend nodig is. Goed is goed genoeg, is het credo. Zo gaat Urk verstandig om met de middelen en blijft ondersteuning altijd beschikbaar voor wie dat het hardst nodig heeft.

Verbeteringen

Binnen die kaders leert Urk van de ervaringen uit de afgelopen jaren en past ze waar nodig zaken aan. Zo werd eerder

de eigen bijdrage voor dagbesteding afgeschaft omdat deze een te grote drempel bleek op te werpen. Ook werd de inrichting van de Sociale Zorgteams steeds beter afgesteld en werken zij nog efficiënter en klantvriendelijker.

Verder wordt de samenwerking in het veld alsnog beter. Het afsprakenkader met de huisartsen en de recent opgestelde Lokaal Educatieve Agenda zijn daar voorbeelden van. De koppeling tussen vrije tijd en zorg en welzijn heeft ook de aandacht. Sportverenigingen en culturele instellingen kunnen binnenkort financiële steun van de gemeente krijgen als zij zich inspinnen voor mensen die minder makkelijk mee kunnen komen.

Schouder aan schoeren

Momenteel inventariseert de gemeente op welke punten de nieuwe beleidsnota vooral in zou moeten spelen. Bij het opstellen van de nota zullen, net als drie jaar geleden, organisaties en inwoners intensief worden betrokken. Want op Urk doen we het met elkaar 'schouder aan schoeren'.

Nuttige adressen

Gemeenteloket

Singel 9, Urk
sociaaldomein@urk.nl
0527 689 868

Caritas Urk

Singel 9a, Urk
www.caritasurk.nl
info@caritasurk.nl
0527 683 346

Centrum voor Jeugd en Gezin Urk

Vlechttuinen 1 (het Dok), Urk
www.cjgurk.nl
0527 636 637

Hulp en steun

www.hulpensteun.nl
info@hulpensteun.nl
0527 687 382

Sociale Verzekeringsbank (SVB)

www.svb.nl

CAK

www.hetcak.nl

Argonaut (Gehandicapten Parkeerkaart)

info@argonaut.nl, 088 229 8080

WerkCorporatie NOP/Urk

Nagelerstraat 23-25
8301 XE Emmeloord
www.werkcorporatie.nl
0527 633 543
werkgeversteam@werkcorporatie.nl

Hulpmiddelen uitleen (kortdurend)

Vlechttuinen 1b (het Dok), Urk
servicepuntDok@zorggroep-onl.nl
0527 638 663

Colofon

Tekst

Saskia Vonk – De CommunicatieVonk

Eindredactie

Eenheid Dienstverlening gemeente Urk

Vormgeving

Romijn Design

Drukwerk

GBU media, Urk

Copyright

Gemeente Urk, eenheid Dienstverlening,
november 2017

Mocht u na het lezen van de artikelen vragen hebben, dan kunt u contact opnemen met de betrokken organisatie.

Aan het samenstellen van deze uitgave is door ons de grootste zorg besteed. Desondanks kunnen er (zet-)fouten en onvolledigheden zijn ontstaan, waarvoor de Gemeente Urk geen aansprakelijkheid aanvaardt.